26 Ιουλίου 2021

Να ενσαρκώσει το μήνυμα του Ευαγγελίου σε μια Ευρώπη που λησμονεί κάλεσε το νέο Μητροπολίτη Γαλλίας Δημήτριο ο Οικουμενικός Πατριάρχης (ΒΙΝΤΕΟ)

/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος την Κυριακή, 25 Ιουλίου 2021, προέστη της Θείας Λειτουργίας στον πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό, συμπαραστατούμενος από τους Σεβ. Μητροπολίτες Γέροντα Χαλκηδόνος κ. Εμμανουήλ, Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνα, Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβα και Προύσης κ. Ιωακείμ. Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε η εις Επίσκοπον χειροτονία του εψηφισμένου Μητροπολίτου Γαλλίας κ. Δημητρίου.

Εκκλησιάστηκαν πλήθος Ιεραρχών του Οικουμενικού Θρόνου, Άρχοντες της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, ο κ. Σταύρος Χριστοδουλίδης, Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη, οι συγγενείς του νέου Μητροπολίτου και πιστοί από την Πόλη και το εξωτερικό, τηρουμένων των υγειονομικών μέτρων προφύλαξης από την πανδημία.

Πριν από την χειροτονία του εψηφισμένου Μητροπολίτου Γαλλίας, ο Οικουμενικός Πατριάρχης, απηύθυνε προς αυτόν πατρικούς λόγους οικοδομής και νουθεσιών για τη νέα αποστολή διακονίας που του ανέθεσε η Μητέρα Εκκλησία.

“Πεντηκοστήν και πάλιν εορτάζομεν και Πνεύματος επιδημίαν εν ταίς Αυλαίς του Μεγάλου Μοναστηρίου της πίστεως ημών καθώς και πάλιν η Χάρις του Θεού κατέρχεται διά των χειρών της ημών Μετριότητος και των συλλειτουργούντων ημίν αδελφών αγίων Αρχιερέων επί της κεφαλής σου, ώστε να σε αναδείξη ποιμενάρχην μιάς εκ των τιμίων Επαρχιών του Θρόνου της Κωνσταντινουπόλεως.

Και καλείσαι ως Ιεράρχης πλέον, ως εις τύπον και τόπον Χριστού ιστάμενος, να ενσαρκώνης το μήνυμα του Ευαγγελίου Του προς όλον τον κόσμον και μάλιστα εις τον χώρον μιάς Ευρώπης η οποία λησμονεί μάλλον ότι αυτό το οποίον είναι, ο υψηλός πολιτισμός και το ανώτατον επίπεδον παιδείας και ιδανικών, οφείλεται εν πολλοίς εις την Χριστιανικήν πίστιν και ταυτότητα. Εις την βάσιν του Ευρωπαικού πνεύματος ευρίσκονται ίχνη από τα Αποστολικά βήματα, τα οποία ήλλαξαν την φοράν τούτου του κόσμου και εχώρισαν την Ιστορίαν εις μέρη δύο.

Ως Ορθόδοξος Ιεράρχης έχεις την απαράβατον υποχρέωσιν να διακονής την μίαν και ακαινοτόμητον Αλήθειαν του Χριστού. Δεν υπάρχουν πολλαί Αλήθειαι, άγιε Εψηφισμένε! Υπάρχει μία Αλήθεια και αύτη είναι ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός! Και έχεις και συ και έχομεν άπαντες οι διακονούντες αυτήν την μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν, την αναντίρρητον ευθύνην και συγχρόνως το προνόμιον να διακονώμεν την Σκηνήν του Μαρτυρίου, ένθα φυλάσσονται το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου και η παρακαταθήκη της Χάριτος, ώστε και εν χρόνω να εξελίσσεται η πορεία της Εκκλησίας μας.

Δεν υπάρχουν τμήματα και ψήγματα της Αληθείας, τα οποία επιθυμούμεν να ενώσωμεν διά του Διαλόγου εις μίαν νέαν πίστιν, αλλά επιχειρούμεν, έστω και υπό ηθελημένας ή εν αγνοία παρεξηγήσεις, να φέρωμεν την Αλήθειαν του Χριστού ως την έζησαν, την εβίωσαν, την εδίδαξαν και την παρέδωκαν εις ημάς οι πατέρες ημών, εις τους αδελφούς μας οι οποίοι είτε πιστεύουν εις τινα θρησκείαν είτε ακολουθούν απόκλισιν τινά εκ της εν Συνόδοις και πράξεσι των Αγίων παραδοθείσης ημίν πίστεως, ώστε να καταστήσωμεν άπαντας κοινωνούς αυτού του μοναδικού και ανεπαναλήπτου βιώματος του ζην διά Χριστόν εν τη Εκκλησία Του, και του ζην εν Εκκλησία και μόνον την άφατον οικονομίαν της μόνης Τριάδος.

Η Αλήθεια, λοιπόν, της Εκκλησίας θα πρέπει και διά σε, Θεοφιλέστατε, να αποτελή το ύψιστον μέλημα της εφ΄εξής διακονίας σου. Ορθόδοξος Ιεράρχης άνευ της Αληθείας δεν νοείται παρ΄ημίν. Το Ευαγγέλιον της Χάριτος, δηλαδή η εξαγγελία προς τον τετραπέρατον κόσμον ότι "Χριστός Ανέστη" είναι η κυρία αποστολή του κληρικού. Και μεγαλυτέρα εξαγγελία τούτου του θαύματος από της Θείας Λατρείας ουδόλως υπάρχει.

Διά την Ορθόδοξον πίστιν, Αλήθεια άνευ Αγάπης δεν υπάρχει! Ούτε, όμως, και Αγάπη άνευ Αληθείας! Αυτάς τας αρετάς προτρεπόμεθά σε όπως ενσαρκώνης κατά την εφ΄εξής αρχιερατικήν διακονίαν σου, άγιε Εψηφισμένε. Με αυτάς τας αρετάς έξελθε εις τον θερισμόν ως εις εκ των ολίγων πλην πολυτίμων εργατών, διά να προσφέρης όλον σου το είναι υπέρ του λογικού ποιμνίου της εμπιστευθείσης σοι Ιεράς Μητροπόλεως."

Στη συνέχεια ο Παναγιώτατος επεσήμανε:

"Σε εγνωρίσαμεν διά των λόγων του μέχρι προ τινος Ποιμενάρχου σου και νυν αγίου Χαλκηδόνος κυρίου Εμμανουήλ, και εξετιμήσαμεν το αφανές αλλά ουσιαστικόν της ιερατικής διακονίας σου, μιάς διακονίας την οποίαν ανέλαβες υπό των χειρών του μακαριστού Μητροπολίτου Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κυρού Προκοπίου, χειροτονηθείς εις διάκονον υπ΄αυτού, και την οποίαν εχαρίτωσας, λαβών τον βαθμόν του πρεσβυτέρου και την παρακαταθήκην της ιερωσύνης υπό του σήμερον συλλειτουργούντος ημίν φιλτάτου αδελφού Μητροπολίτου Νεαπόλεως

και Σταυρουπόλεως κυρίου Βαρνάβα, πλησίον του οποίου υπηρέτησας ευόρκως τας ανατεθείσας σοι εκκλησιαστικάς ευθύνας και μάλιστα εν τω ιστορικώ Ιερώ Ναώ της Αγίας Οσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευής Ξηροκρήνης, η ευχή της οποίας και του οικοδομήσαντος τούτον αοιδίμου προκατόχου ημών Ιωακείμ Γ΄ ως Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, σε αξιώνει να λαμβάνης σήμερον την πολυτίμητον Αρχιερωσύνην κατά την παραμονήν της μνήμης της.

Ήλθεν, όμως, η ευλογημένη ώρα και εκ των εν Ελλάδι τιμίων Επαρχιών του καθ΄ημάς Αγιωτάτου Αποστολικού και Πατριαρχικού Οικουμενικού Θρόνου, επί των οποίων δραττόμεθα της ευκαιρίας ίνα είπωμεν ότι διαθέτομεν εδώ εις το Ιερόν των Κέντρον αυτονόητον πρόνοιαν και ανύστακτον μέριμναν υπέρ της κατά Θεόν προκοπής και τούτων ως και πασών των ημετέρων ανά την Οικουμένην Επαρχιών αδιακρίτως, ήλθεν, λέγομεν, η ώρα και μετεφυτεύθης εις την Δυτικήν Ευρώπην, εις την Ιεράν Μητρόπολιν Γαλλίας, ένθα και μετά της αυτής αγάπης, σοβαρότητος και συνέσεως διηκόνησας το Κυριακόν Θέλημα, αποσπών την ευαρέσκειαν του αδελφού Εμμανουήλ, όστις και διά θερμών λόγων αναφέρεται πάντοτε εις το πρόσωπόν σου.”

Ακολούθως, ο Πατριάρχης τόνισε ότι η αυθεντική διακονία του Επισκόπου σημαίνει θυσία υπέρ της Αλήθειας και της Αγάπης και προσέθεσε τα εξής, ξεκινώντας με τους λόγους του Γέροντός του αειμνήστου Μητροπολίτου Χαλκηδόνος Μελίτωνος:

“Η λαμπρά της σήμερον στολή, μετ΄ολίγον θα δώση την θέσιν της εις την χλαμύδα την κοκκίνην, η μίτρα εις τον ακάνθινον στέφανον, η πατερίτσα εις τον κάλαμον, ο Θρόνος εις τον Γολγοθάν. «Η Έδρα του Επισκόπου δεν είναι θρόνος δόξης αλλά τύπος Σταυρού, και ο ανερχόμενος τας βαθμίδας του πρέπει να είναι πάντοτε έτοιμος να πίη το ποτήριον το οποίον έπιεν ο Κύριος» (Χαλκηδόνια, σ. 27), κατά τα σοφά λόγια του μακαριστού Γέροντος ημών Μητροπολίτου Χαλκηδόνος Μελίτωνος. Αύτη η του διαδόχου των Αποστόλων αυθεντική διακονία, αύτη η θυσία υπέρ της Αληθείας και της Αγάπης. Τούτο σημαίνει γνήσιος Ορθόδοξος Επίσκοπος. Συ, κατά τας ώρας των πειρασμών και των δοκιμασιών, έχε τον νού σου εστραμμένον εις Εκείνον όστις εξήλθε νικών και ίνα νικήση, ως άλλος Στέφανος, ο προστάτης του Μητροπολιτικού σου Ναού. Γίγνωσκε ότι μετά τον Σταυρόν και τον Θάνατον υπάρχει πάντοτε η Ανάστασις διά τον επιλέξαντα να ζήση εν Χριστώ. Και Χριστός σημαίνει ζωή αιώνιος, ζωή έως του αιώνος, ελπίς αθανασίας πλήρης. Χριστός και απελπισία δεν συμβαδίζουν, Θεοφιλέστατε! Χριστός και απογοήτευσις, Χριστός και παραίτησις από της αγαθής προσπαθείας. Συ βίωνε τούτο το Μυστήριον της Χάριτος και εν συνεχεία προσκάλεσον εις αυτό τα υπερ ων Χριστός απέθανε πρόσωπα της ποιμαντορικής σου ευθύνης.

Δίδασκε προς πάντας την ανάγκην της αλληλεγγύης, της αλληλοπεριχωρήσεως, καθώς είναι το ισχυρόν αντίδοτον εις μίαν κοινωνίαν η οποία προτάσσει του ανθρωπίνου προσώπου το ατομικόν δικαίωμα. Το πρόσωπον είναι κοινωνικόν, αγαπά και αγαπάται, έχει προοπτικήν αιωνιότητος. Το άτομον θέτει όρια έναντι των λοιπών, προτάσσει το “εγώ”, ομιλεί περί δικαιωμάτων τα οποία προτάσσονται των υποχρεώσεων. Το άτομον δεν απολαμβάνει την απροϋπόθετον προς αλλήλους αγάπην του προσώπου. Συ, λοιπόν, ως εκ προσώπου του ιερού κλήρου, υποχρεούσαι να εμπνέης το φρόνημα του λαού σου, ώστε οι υπό το ωμοφόριόν σου να τέμουν το άτομον και να προσλαμβάνουν το πρόσωπον και ταύτα πάντα διά της δυνάμεως της κατά Θεόν αγάπης!

Θεοφιλέστατε,

Αναλαμβάνεις τους οίακας, από μέρους του Φαναρίου, μιάς εκ των εν Ευρώπη Επαρχιών αυτού. Ιδού πεδίον δόξης λαμπρόν εις διακονίαν, προσφοράν και έργα κοινωνικής ευποιίας! Διατήρει πάντοτε εν τη καρδία σου ότι πρώτιστον και κύριον έργον και μέλημα του ποιμένος είναι να καταστή Απόστολος, Ευαγγελιστής και διαπρύσιος, θεωρία και πράξει, κήρυξ της Αναστάσεως Χριστού. Να συνεχίση το έργον των προφητών και αγίων Προπατόρων, κορωνίς των οποίων η Θεοπρομήτωρ Άννα, ης την Κοίμησιν εορτάζομεν. Ούτοι προκατήγγειλον, συ εξάγγελε την Βασιλείαν του Θεού, ελληλυθείαν εν δυνάμει!

Ο εν Αγίοις Πατήρ ημών Ειρηναίος, επίσκοπος Λουγδούνων, γράφει ότι η Εκκλησία παρέλαβε "την εις ένα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, τον πεποιηκότα τον ουρανόν και την γην και τας θαλάσσας και πάντα τα εν αυτοίς, πίστιν· και εις ένα Χριστόν Ιησούν, τον υιόν του Θεού, τον σαρκωθέντα υπέρ της ημετέρας σωτηρίας· και εις Πνεύμα άγιον, το διά των προφητών κεκηρυχός τας οικονομίας και τας ελεύσεις και την εκ παρθένου γέννησιν..." (Κατά Αιρέσεων, Ι΄Κεφάλαιον του Α΄Βιβλίου). Αυτήν την πίστιν ανόθευτον ως και την Ανάστασιν Χριστού, κήρυττε και ανάλαβε μετά ζέσεως καρδίας την παρασκευήν του αγίου Θελήματος, ο δε Παντελεήμων Κύριος έστω σοι βοηθός και αντιλήπτωρ εν παντί!".

Αμέσως μετά, ο Θεοφιλ. εψηφισμένος Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Δημήτριος, εμφανώς συγκινημένος, απηύθυνε λόγον ευγνωμοσύνης και αφοσιώσεως προς τον Παναγιώτατο.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο νεοχειροτονηθείς Μητροπολίτης, αφού έλαβε την αρχιερατική μίτρα και την ποιμαντορική ράβδο από τα χέρια του Παναγιωτάτου, ανήλθε στον Θρόνο, τέλεσε την απόλυση και δέχτηκε τα συγχαρητήρια και τις ευχές του εκκλησιάσματος.

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr